

عنوان مقاله:

نقش گرایش به بخشش در پیش بینی رضایت از زندگی دانش آموزان متوسطه اول

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پرورش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

حسین صداقت جو - کارشناس حراست آموزش و پرورش شهرستان سراوان

سیدابوالحسن فاطمی نصرالهی - معاون توسعه مدیریت و پشتیبانی آموزش و پرورش شهرستان سراوان

مرضیه میرشکار - آموزگار ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان زاهدان

زاهد رئیسی - آموزگار ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان جالق

محمدامین ملازاده - معاون آموزشی مدارس آموزش و پرورش شهرستان جالق

خلاصه مقاله:

هدف اصلی از پژوهش نقش گرایش به بخشش در پیش بینی رضایت از زندگی دانش آموزان متوسطه دوره اول شهرستان سراوان بود. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری کلیه دانش آموزان متوسطه دوره اول شهرستان سراوان به تعداد ۷۹۱۴ نفر می باشد. از تعداد کل دانش آموزان؛ (۳۶۷) نفر، ۱۵۶ نفر را دختران و ۲۱۱ نفر را پسران به عنوان نمونه آماری تشکیل می دادند که با روش نمونه گیری طبقه ای تصادفی انتخاب گردیدند. ابزار گردآوری داده ها، مقیاس گرایش به بخشش هارتلند و همکاران (۲۰۰۵) و پرسشنامه رضایت از زندگی داینر و همکاران (۱۹۸۵) بوده است. که پایایی آن ها با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۴ و ۰/۸۷ برآورد گردید. برای تجزیه و تحلیل داده ها از فراوانی، درصد، میانگین، میانه، انحراف معیار، آزمون t تک گروهی، ضریب همبستگی پیرسون، آزمون t مستقل و رگرسیون گام به گام استفاده گردید. نتایج نشان داد که بین گرایش به بخشش با رضایت از زندگی دانش آموزان رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. بین بعد بخشش خود با متغیر رضایت از زندگی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. بین گرایش به بخشش دانش آموزان بر اساس جنسیت تفاوت معناداری وجود دارد. بین رضایت از زندگی دانش آموزان بر اساس جنسیت تفاوت معناداری وجود ندارد. نتایج نشان داد که مولفه ی بخشش خود به تنهایی ۳/۱ درصد از واریانس رضایت از زندگی را تبیین می کند و مولفه بخشش خود با مقدار $\beta(۱۲/۰)$ بر رضایت از زندگی اثر مثبت می گذارد.

کلمات کلیدی:

گرایش به بخشش، رضایت از زندگی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1517681>

